

. Izpodbijanje pravnih dejanj po OZ in ZFPPIPP

Prof. Dr. Matjaž Tratnik
Pravna fakulteta
Univerza v Mariboru
matjaz.tratnik@um.si

Izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj

- Namen
- Poseg tretjega v “tuje” pravno razmerje
- 255 – 260 OZ
- 269 – 278 ZFPPIPP

Pogoji za izpodbijanje (255 + 256 OZ)

- Objektivni pogoji:
 - Zapadlost terjatve
 - Neplačevitost dolžnika - škodovanje upnika
 - Pravno dejanje
- Subjektivni pogoj:
 - Odplačna pravna dejanja
 - S tretjo osebo (obojestransko zavedanje) 1 leto
 - S povezano osebo (se domneva, da je bilo sorodniku znano ...) 3 leta
 - Neodplačna pravna dejanja (**šteje se**, da je vedel ... ne zahteva se zavedanje pri tretjem) 3 leta

VSRS, sodba II Ips 191/2015, 24. 9. 2015

- A. S. je z izročilno pogodbo s 24. 8. 2009 na toženca (sina) prenesel polovična solastniška deleža na nepremičninah parc. št. ..., obe k. o. ... Tožnica ima zoper A. S. zapadlo terjatev, ki izvira iz njegove poroštvene in menične zaveze za dolg družbe S., d. o. o., po kreditni pogodbi z dne 12. 10. 2010. A. S. nima oz. ni imel (v letu 2012 je umrl) premoženja za poplačilo tožničine terjatve. Izvršba za poplačilo tožničine terjatve zoper dolžnika A. S. ni bila uspešna .
- **VSRS:**
- *Bistvo revizijske graje je osredotočeno na vprašanje, ali se pri izpodbijanju neodplačnih dolžnikovih pravnih dejanj lahko nasprotuje z dokazom, da dolžnik ni vedel oziroma mu ni bilo treba vedeti za možnost škodovanja upnikom. Prejemnik koristi kot nasprotna stranka paulijanske tožbe bi torej v takem primeru ne dokazoval lastnega nezavedanja, ampak nezavedanje dolžnika kot druge stranke izpodbijanega pravnega dejanja.*

- *V sodni praksi Vrhovnega sodišča enotnega in ustaljenega odgovora na izpostavljeno vprašanje ni najti. Po presoji Vrhovnega sodišča pridobitelj koristi zakonske domneve iz tretjega odstavka 256. člena OZ ne more izpodbiti z dokazom o dolžnikovem nezavedanju glede možnosti škodovanja upnikom.*
- *Pri neodplačnih razpolaganjih, ... se dolžnikova škodovalna vednost kaže že s samo neodplačnostjo pravnega posla. Skoraj nemogoče si je namreč predstavljati situacijo, ko se dolžnik ob npr. obdarovanju tretjega ne bi zavedel oz. moral zavedati, da ima to za posledico zmanjšanje njegovega premoženja, s tem pa tudi, da obstaja možnost škodovanja upnikom.*
- *Glede na bistveno značilnost neodplačnih pravnih dejanj je jasno, da je zakonodajalec predpisal blažje pogoje za njihovo izpodbijanje, kot to velja za izpodbijanje odplačnih pravnih dejanj.*
- *Taka zakonska ureditev temelji na načelu nemo liberalis nisi liberatus ter na drugi strani na dejstvu, da varstvo dobre vere pridobitelja koristi ni potrebno, ker sam ni prikrajšan: če mora zaradi izpodbijanja predmet ali del predmeta vrniti, je na istem, kot če ga sploh ne bi dobil v dar.*

Kako se izpodbija in učinki 259-260 OZ

- Tožba ali ugovor
- Pasivna legitimacija:
 - zoper tretjega oz. univerzalne pravne naslednike.
 - Zoper singularne pravne naslednike
 - Pridobitelj korist prenese naprej
 - Odplačen prenos:
 - če je vedel za izpodbojnost
 - Neodplačen prenos
 - Tudi če ni vedel.
 - Alternativa: izpolnitev obveznosti – subrogacija
 - Učinek le proti tožniku in toliko kot je potrebno

VSRS sodba II Ips 84/2015, 12. 10. 2015

VSRS sodba II Ips 84/2015, 12. 10. 2015

- **Tožnik:**
- 1. oblikovalni zahtevek, po katerem naj posel, katerega del je tudi odsvojitvev (z izbrisano hipoteko predhodno obremenjenih) nepremičnin, v razmerju do njega nima pravnega učinka.
- 2. izbris hipotek na teh nepremičninah.
- **Sodišče I. in st.:** zavrne.
- Pomanjkljiv paulijanski zahtevek,
- Ni materialnopravno neveljavne vknjižbe
- „Ničnostnih razlogov tudi ni mogoče ugotavljati kot predhodno vprašanje, ker je treba izkazati pravni interes za ničnostno tožbo.“

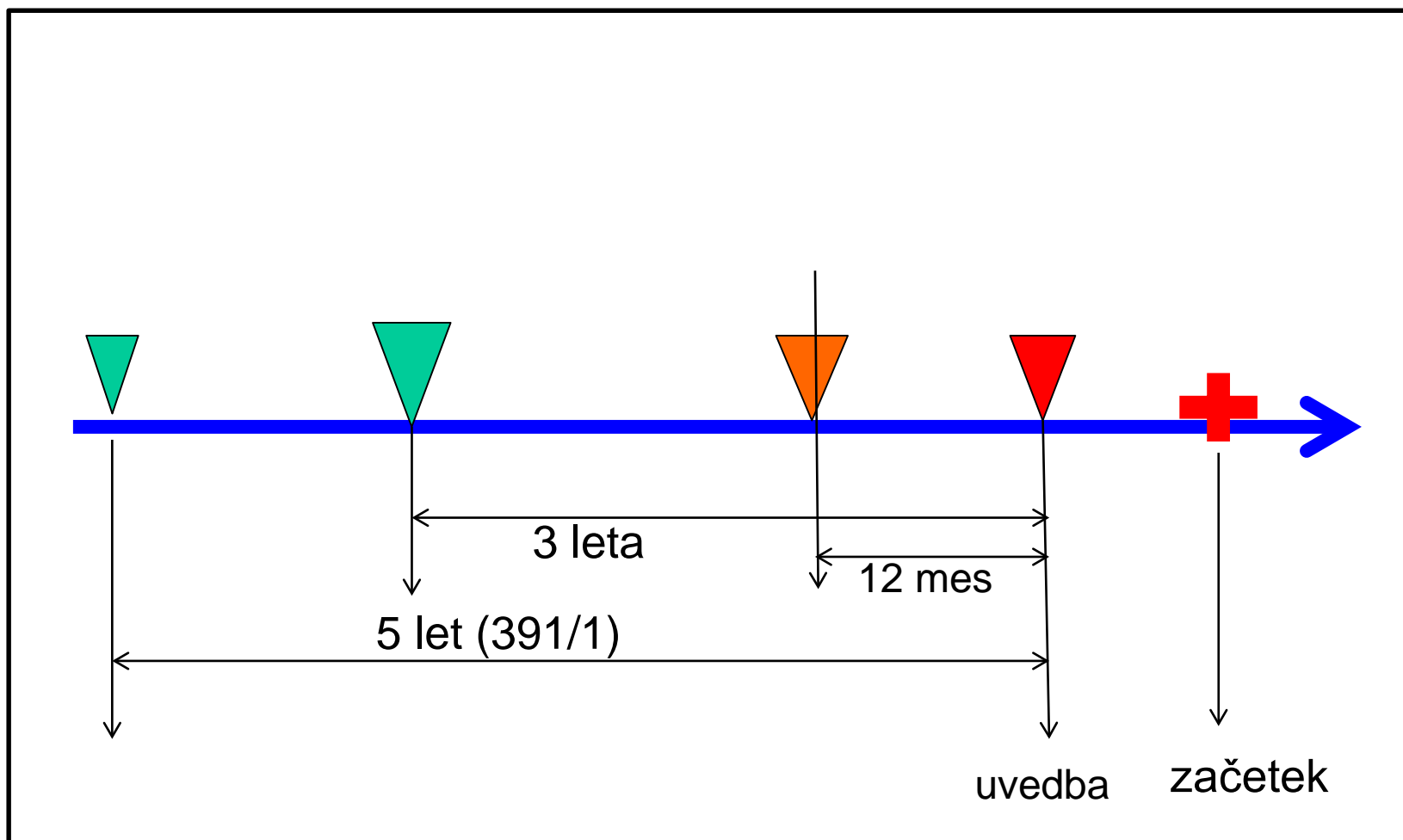
- **VSRS:**
- Tožba je hibrid med dvema samostojnima pravnima institutoma. Prvi je izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj. Tega ureja OZ v določbah 255. do 260. člena. Drugi samostojni pravni institut pa je izbrisna tožba. Ta je urejena v 243. členu ZZK-1.
- Takšno sestavljanje prvin dveh samostojnih pravnih institutov znotraj ene tožbe ni bilo potrebno ter očitno korenini v tožničinem zmotnem prepričanju, da se paulijanska in izbrisna tožba organsko dopolnjujeta in nato učinkujeta skupaj. To zmotno prepričanje se kaže v revizijskem prizadevanju, da zatrjevana relativna neveljavnost dolžnikovega dejanja po 255. členu OZ ustreza pojmu neveljavnost iz materialnopravnega razloga v smislu 243. člena ZZK-1 ter da je torej izpodbitje pravnega ravnanja s paulijansko tožbo lahko podlaga za to, da se ugotovi neveljavnost vknjižbe in ta izbriše.
- Takšno izhodišče je zmotno zato, ker ima sodba po paulijanski tožbi izključno relativne učinke, učinki izbrisne tožbe pa so absolutni, učinkujejo erga omnes ter torej pravno presegajo učinke paulijanske tožbe (oziroma so nekaj drugega).
- hibridnost tožbe ne predstavlja ovire za uspešnost posameznega zahtevka,

- **Glede izbrisne tožbe:**
- pri izbrisni tožbi ni treba postaviti zahtevka za ugotovitev ničnosti posla, ki je bil materialnopravna podlaga vknjižbe, marveč se vprašanje ničnosti lahko ugotavlja kot predhodno vprašanje. Ničnost namreč učinkuje po samem zakonu.
- A to vprašanje za rešitev tožničine izbrisne tožbe v resnici sploh ni bilo relevantno. Pravni posel med toženo stranko in tožničnim dolžnikom namreč ni bil materialnopravna podlaga izbrisa njenih hipotek. Seveda je res, da je z njim v posredni zvezi, a potem bi morala tožnica s samim zahtevkom po izbrisni tožbi to posredno zvezo tudi zajeti. Tega ni storila.
- Neposredna materialnopravna podlaga izbrisa hipotek so namreč določbe ZZK-1 o zaznambi vrstnega reda ter o razveznem pogoju, ki se je bil udejanjil (tretji odstavek 73. člena ZZK-1). Razvezni pogoj pa je tu formalen in sicer, da se je vknjižba lastninske pravice na toženca dovolila. Te slednje vknjižbe pa tožnica z izbrisno tožbo ni izpodbijala. Kar je tu ključno, torej je, da tožeča stranka ni zahtevala izbrisa vknjižbe lastninske pravice na toženo stranko. To je manjkajoči člen.
- Brez tega manjkajočega pa bi bilo mogoče izbrisati izbris hipotek le tedaj, če bi se tožnica sklicevala na kakšno materialnopravno napako pri konkretni uporabi pravil o zaznambi vrstnega reda (npr. zlorabo tega instituta) in njenih učinkih.

- **Glede paulijanske tožbe:**
- Res je sicer, da je v zvezi s paulijansko tožbo govor o t. i. dvočlenskem izreku, ki ga tvorita oblikovalni in dajatveni zahtevki. A teza, da mora biti izrek dvočlenski je v citiranih odločbah v resnici utemeljena s tem, da je treba pravno razmerje sodno oblikovati in da torej dajatveni zahtevki ne zadošča.
- Drugo vprašanje pa je, ali je ob ustreznem oblikovalnem zahtevku, v resnici potreben še dajatveni zahtevki, katerega dajatvena vsebina je v resnici vprašljiva. Gre namreč zgolj za (nepotrebno) pojasnjevanje učinkov oblikovalne sodbe (namreč tega, da se bo konkretni upnik za uveljavitev konkretne terjatve lahko poplačal iz konkretnega predmeta relativno izpodbitega posla).
- Vzrok revidentkinega neuspeha zato po presoji revizijskega sodišča ni to, da poleg oblikovalnega zahtevka ni postavila še dodatnega (kvazidajatvenega) zahtevka, marveč to, da niti oblikovalni zahtevki ne ustreza materialnopravnim zahtevam iz 260. člena OZ.

- Relativna neveljavnost mora biti identificirana s tremi prvinami:
 - Relativna neveljavnost mora biti identificirana s tremi prvinami:
 - subjektivno (v razmerju do koga izgubi pravno dejanje učinek),
 - vrednostno (v kolikšni višini) ter
 - v zvezi s poplačilom katere terjatve.
- Vse tri prvine morajo biti vsebovane v konkretnem pravnem pravilu, ki ga tvori izrek oblikovalne sodbe.
- Zahtevek, kakršnega uveljavlja tožnica, ni zamejen na poplačilo konkretne terjatve, marveč tožnica z njim uveljavlja neveljavnost posla (resda le v razmerju do nje) nasploh (brez identifikacije s terjatvijo in brez omejitev po namenu in višini). Tak zahtevek ne ustreza materialnopravni podlagi iz 260. člena OZ (ne gre zgolj za nekaj več, marveč za nekaj drugega).

Izpodbojno obdobje

Odnos do izpodbijanja po OZ (270 ZFPPIPP)

- (1) Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pravice upnikov izpodbijati dolžnikova pravna dejanja po splošnih pravilih obligacijskega prava
- (2) Če je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika in za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno.
- (3) Za postopek, ki teče na podlagi tožbe iz drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 350. člena tega zakona.
 - Upravitelj lahko vstopi v pravdo
 - Privolitev toženca ni potrebna

Pogoji za izpodbijanje

- **Objektivni pogoj (271/1/1):**
 - zmanjšano poplačilo
 - naklanjanje ugodnosti določenim upnikom
- **Subjektivni pogoj (271/1/2):**
 - vednost oz.
 - dolžna vednost o dolžnikovi insolventnosti ali
 - Neodplačnost: se ne zahteva (271/2)
- **Izvršilni naslov ni ovira (274)**

Domneve

- **Domneve glede objektivnega pogoja (272/1 ZFPPIPP):**
 - Ni sočasnosti izpolnitve, razen če je bil običajen rok izpolnitve (272/2 ZFPPIPP)
 - pridobitev ločitvene pravice kasneje kot terjatve
 - kršitev 151 ZFPPIPP v PP
- **Domneve glede subjektivnega pogoja (272/3 ZFPPIPP)**
 - Izpolnitev dolžnika pred zapadlostjo
 - Neobičajna oblika ali način izpolnitve
 - Dejanje opravljeno v zadnjih 3 mesecih pred uvedbo stečaja

Vsebina, način, aktivna legitimacija (275-276)

- Tožba ali ugovor (275/2, 4)
- Izpodbijanje vknjižbe: Izbrisna tožba (ničnost ZK dovolila) razen proti DV tretjemu(275/3)
- Če tretji v stečajnem postopku prijavi in uveljavlja uveljavlja svojo terjatev, ločitveno ali izločitveno pravico (275/5):
 - Se lahko izpodbija samo če je ta prererekana
 - Napotitev na pravdo: hkrati tudi uveljavljanje izpodbojnega zahtevka (275/6)
- Aktivna legitimacija:
 - Upravitelj v imenu SD (276/1)
 - Vsak upnik v lastnem imenu in za račun SD (276/2)
 - Tisti, ki je prerokal svojo terjatev, ločitveno ali izločitveno pravico (276/2)

Rok in pravne posledice (277-278)

- 12 mesecev po pravnomočnosti sklepa o začetku stečajnega postopka (277/1).
 - Enako glede povračilnega zahtevka (277/3).
- Pri prerekanju: v roku za vložitev tožbe za ugotovitev neobstoja te terjatve ali ločitvene ali izločitvene pravice (277/2)
- Zamuda roka: sodišče zavrže (277/4)
- Ugovor izpodbojnosti ni vezan na rok (277/5)
- Pravne posledice s pravnomočnostjo (278/1)
- Tretji mora vrniti SD prejeto, ali denarno nadomestilo (278/2)
- Če prenehala terjatev tretjega proti SD (278/3):
 - Terjatev znova nastane in se plača iz razdelitvene mase,
 - Prijavljena v 1 mes. od vročitve izpodbojne tožbe ali vračila koristi SD (59/3, 4)

VSRS sklep III Ips 99/2014, 19. 1. 2016:

- - Pravdni stranki sta sklenili pogodbo o izvedbi gradbenih del z dne 4. 3. 2010 in aneks k pogodbi z dne 9. 3. 2010, prodajno pogodbo z dne 3. 5. 2010 ter podizvajalsko pogodbo z dne 29. 4. 2010.
- - Pravdni stranki sta skupaj z družbama P. d. o. o. in K. d. o. o. sklenili dve verižni kompenzaciji, in sicer 8. 4. 2011 za 612.042,59 EUR in 10. 6. 2011 za 58.242,62 EUR.
- - Ob sklenitvi obeh verižnih kompenzacij je imela tožeča stranka do družbe K. I., d. o. o. terjatev v višini 670.285,21 EUR, ki je zaradi sklenjenih verižnih kompenzacij prenehala.
- - Nad tožečo stranko se je 1. 7. 2011 začel postopek prisilne poravnave. Stečajni postopek pa se je začel 7. 11. 2011.

■ **Toženec:**

- tožeča stranka je glede poplačila v ugodnejšem položaju kot v primeru, da verižni kompenzaciji ne bi bili sklenjeni. Dolžnica tožeče stranke, družba K. d. o. o. je prav tako v stečajnem postopku. Tožeča stranka naj bi zaradi stečaja nad svojo dolžnico dobila terjatev poplačano v nižjem deležu, če bi jo morala prigrasiti v stečajnem postopku, kot jo je dobila poplačano na podlagi obeh verižnih kompenzacij.

■ **Sodišči I. II. St.:**

- Z izpodbijanima dejanjema zmanjšala čista vrednost premoženja tožeče stranke, saj so z verižnima kompenzacijama prenehale terjatve tožeče stranke do družbe K. d. o. o. v višini 670.285,21 EUR.
- Izpodbijani ravnanji sta bili opravljeni v 3 mesecih pred uvedbo postopka prisilne poravnave, ki se je nadaljeval z začetkom stečajnega postopka, tožena stranka pa ni uspela dokazati, da ni vedela, da je bila tožeča stranka insolventna.
- Glede na blokado transakcijskih računov tožeče stranke, zamujanje s plačili in neobičajen način izpolnitve obveznosti (verižni kompenzaciji) tožena stranka morala prepričati, da tožeča stranka ni insolventna.

- **VSRS:**
- Zmanjšanje čiste vrednosti premoženja tožeče stranke je pri spornih verižnih kompenzacijah odvisno ravno od vprašanja, ali bi tožeča stranka v primeru, da verižni kompenzaciji ne bi bili sklenjeni, dobila svojo terjatev izpolnjeno in v kolikšnem deležu.
- Zato so trditve tožene stranke, da bi tožeča stranka v stečajnem postopku nad svojo dolžnico dobila svojo terjatev poplačano v minimalnem znesku, bistvene za presojo, ali je bila zmanjšana vrednost njenega čistega premoženja. Navedeno pa neposredno vpliva na presojo o objektivnem pogoju izpodbojnosti.
- Za presojo objektivnega pogoja izpodbojnosti potrebno presoditi tudi razmerje med tožečo stranko in njeno dolžnico (ne pa tudi razveljaviti učinka verižne kompenzacije v tem delu) zato, ker je bil tudi nad njo začet stečajni postopek, kar lahko vpliva na delež poplačila terjatve tožeče stranke kot njene upnice, če bi morala terjatev, ki je prenehala z verižno kompenzacijo, prijaviti v stečajnem postopku.

VSRS sklep III Ips 93/2014, 19. 5. 2015

- Banka in njen dolžnik sta v času od 29. 9. 2010 do 6. 10. 2010 sklenili dve kreditni pogodbi, aneks h kreditni pogodbi, pogodbo o odstopu terjatev v zavarovanje ter notarski zapisa pogodbe o odstopu terjatev v zavarovanje (v nadaljevanju: izpodbijana pravna dejanja). S tem sta obstoječa kreditna razmerja preoblikovali v nova kreditna razmerja, v katerih so bile terjatve tožene stranke zavarovane z zastavljenimi terjatvami.
- Tožeča stranka je dne 1. 3. 2011 predlagala začetek stečajnega postopka, ki ga je Okrožno sodišče v Ljubljani začelo s sklepom z dne 3. 3. 2011.
- Tožena stranka je v času pred sklenitvijo izpodbijanih pravnih dejanj imela vpogled v izkaz poslovnega uspeha in bilančne podatke tožeče stranke za prvo polletje 2010, podatke iz izkaza njenega poslovnega izida za leto 2009 in podatke o blokadi transakcijskih računov tožeče stranke.

■ **Sodišče I. st.:**

- Podan je subjektivni element izpodbojnosti ker bi tožena stranka morala vedeti, da je stečajni dolžnik insolventen, saj ni preverila finančno stanje tožeče stranke s tako visoko skrbnostjo, kot se bi od strokovnjaka - banke pričakovalo.
- tožeča stranka „na dan zapadlosti starih kreditov le-teh ni mogla vrniti in je z izpolnitvijo zamujala, stare obveznosti pa je lahko poravnala le tako, da se je na novo zadolžila, pridobila kredite po spornih pogodbah in tako pridobljena sredstva takoj porabila za vračilo starih obveznosti, hkrati pa so s pridobitvijo novih kreditov nastale nove obveznosti, zavarovane z ločitveno pravico na odstopljenih terjatvah, ki je tožena stranka prej ni imela.“

■ **Sodišče II. st.:**

- subjektivnega elementa izpodbojnosti „ne utemeljuje zgolj vedenje upnika o stanju dolžnika, ampak tudi izostanek njegove skrbnosti v zvezi z ugotavljanjem tega dejstva
- Na dan zapadlosti tožeča stranka ni mogla poravnati zapadlih kreditnih terjatev, negativno poslovanje v prvi polovici leta 2010, kratkotrajne blokade transakcijskih računov).
- Navedeno kaže na to, da je bilo finančno in ekonomsko stanje tožeče stranke slabo in bi ga tožena stranka, upošteva je ugotovljene okoliščine in dolžno skrbnost, ki ji je bila zavezana (drugi odstavek 6. člena OZ), kot takšnega morala prepoznati.

- **VSRS:**
- Subjektivni element izpodbojnosti dolžnikovih pravnih dejanj, opredeljen v drugem odstavku 271. člena ZFPPIPP, predpostavlja obstoj dolžnikove insolventnosti v času, ko je izvršeno izpodbojno pravno dejanje. Nihče ne more zanjo vedeti, niti mu ni mogoče pripisati, da bi zanjo vedel (šteti, da bi moral vedeti), če ne obstaja. Za obstoj subjektivnega elementa izpodbojnosti dolžnikovih pravnih dejanj zato ne zadostuje pomanjkanje skrbnosti osebe, v čigar korist je bilo pravno dejanje opravljeno. Najprej je treba ugotoviti, če je to sporno, kot v predmetni zadevi, ali je bil stečajni dolžnik v času, ko je bilo dolžnikovo pravno dejanje izvedeno, insolventen.
- Šele po ugotovitvi, da je bil stečajni dolžnik insolventen, se je mogoče spraševati o tem, ali je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno (tožena stranka), za insolventnost vedela ali bi zanjo morala vedeti.

VSRS sklep III Ips 34/2014, 16.6.2015

- Dopuščena revizija glede vprašanja:
- „Ali opustitev preverjanja računovodskih izkazov tožeče stranke pomeni opustitev dolžnega ravnanja v skladu z 28. členom ZFPPIPP)?“
- Tožeča stranka je v času od 20. 1. 2010 do 17. 9. 2010 s toženo stranko sklepala verižne kompenzacije. Nad tožečo stranko je bil 26. 1. 2011 začet stečajni postopek.
- Na spletnih straneh AJPES-a je bilo iz javno objavljenih računovodskih izkazov razbrati, da je znašala čista izguba tožeče stranke za poslovno leto 2009 617.565,00 EUR in za leto 2010 585.599,00 EUR.
- **Revident:**
- Opustitev preverjanja računovodskih izkazov tožeče stranke ni pomenilo opustitve dolžnega ravnanja v skladu z 28. členom ZFPPIPP,
- Tudi če iz javno objavljenih podatkov AJPES-a izhaja izguba tožeče stranke v letih 2009 in 2010, „to nikakor še ne pomeni, kaj šele avtomatično (kot sta napačno šteli obe nižji sodišči), da je tožena stranka vedela ali da bi morala vedeti za insolventnost tožeče stranke.“

- **VSRS:**
- Vsako poslovodstvo mora na podlagi določbe 28. člena ZFPPIPP preverjati računovodske izkaze družbe, ki jo vodi, ne pa tudi računovodskih izkazov drugih družb, od katerih prejema izpolnitev že prevzetih obveznosti, kot je v predmetni zadevi. Odgovor na dopuščeno vprašanje je zato nikalen.
- Dolžne skrbnosti, ki bi ob izpolnjevanju obveznosti tožeče stranke toženi stranki narekovala, da preverja računovodske izkaze tožeče stranke, ni mogoče izpeljati niti iz določbe 6. člena OZ, kar omenja pritožbeno sodišče v 6. točki izpodbijane sodbe. Po določbi prvega odstavka 6. člena OZ morajo udeleženci v obligacijskem razmerju pri izpolnjevanju svoje obveznosti ravnati s skrbnostjo, ki se v pravnem prometu zahteva pri ustrezni vrsti obligacijskih razmerij (skrbnost dobrega gospodarstvenika oziroma skrbnost dobrega gospodarja), a je ta skrbnost vezana na obstoj obveznosti, ki se naj izpolni, ne pomeni pa, da zahtevana skrbnost ustvarja sama po sebi samostojne obveznosti.
- Tožeča stranka je s pomočjo kompenzacij izpolnjevala svoje obveznosti (plačilo kupnine) in ne tožena stranka. Zato tožena stranka niti na tej pravni podlagi ni bila dolžna preverjati računovodskih izkazov tožeče stranke.

- Tožeča stranka v tožbi ni navedla, kdaj naj bi postala insolventna. Tožeča stranka je navedla je le, da toženi stranki „slabo ekonomsko finančno stanje stečajnega dolžnika oz. insolventnost ni mogla ostati neznana“, pri čemer se je sklicevala na javne objave svojih računovodskih izkazov za leti 2009 in 2010 na spletnih straneh AJPES-a, iz katerih naj bi bila za obe leti razvidna njena izguba v poslovanju. Vsako slabo ekonomsko finančno stanje še ne pomeni insolventnosti.
- Z ambivalentnim zatrjevanjem, da je bila tožeča stranka v „slabem ekonomsko finančnem stanju oz. insolventna“, zato ni mogoče utemeljevati t.i. subjektivnega elementa izpodbojnosti.

- Drugi del določbe („... ali bi morala vedeti, da je dolžnik insolventen“) je treba razlagati tako, da se z upoštevanjem vseh dejanskih okoliščin primera sklepa, ali bi v isti situaciji razumna oseba istih bistvenih lastnosti kot tožena stranka neizogibno sklepala, da je tožeča stranka insolventna.
- Sama določba pa ne terja od upnika, ki je prejel izpolnitev od svojega dolžnika, da si priskrbi podatke o ekonomsko finančnem položaju dolžnika. Določba tako ne ustvarja dolžnosti spremljanja objavljenih računovodskih izkazov poslovnih partnerjev, ki izpolnjujejo svoje denarne obveznosti. Zavzeto stališče pa ne gre tako daleč, da bi bilo na njegovi podlagi mogoče sklepati, da ne more iti za izpodbojno dejanje, če se poslovodstvo upnika ni pozanimalo glede insolventnosti dolžnika.

Primerjava

- Podobnosti:
 - Splošni namen
 - Poseg v tuje pravno razmerje
- Razlike:
 - Namen (v čigavo korist?)
 - Aktivna legitimacija
 - Dokazovanje insolventnosti (OZ)
 - Obdobje izpodbojnosti
 - Subjektivni pogoj (OZ zelo strog)
 - Učinki (ZFPPIPP širši)